

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre. . . . 6 kor.
Egyes szám 20 fillér.

Megjelenik minden hó
1-ső és 15-ik napján.

A VÁROS

SZERKESZTŐSÉG:
Városháza, földszint 8. szám.
Ide kérjük a kéziratokat.

KIADÓHIVATAL:
Városi könyvnyomda-vállalat
Irodája. Ide küldendők az elő-
fizetési díjak és hirdetések.

== KÖZIGAZGATÁSI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS KÖZGAZDASÁGI KÖZLÖNY. ==

Főszerkesztő: Dr. K. TÓTH MIHÁLY tanácsnok. ♦ Felelős szerkesztő: KONCZ ÁKOS főlevéltáros, tb. tanácsnok.

A kulturpalota.

Irta: K. Á.

Debreczen sz. kir. város bizottsági közgyűlése régen elhatározta, hogy megépítteti a kulturházat, melynek termében elhelyezést nyerne a városi muzeum és egyéb oly kulturális tényezők, amelyek most ideiglenes hajlékban találnak menedéket. A kulturház az állam részéről is támogatásra talált a muzeumok és könyvtárak országos főfelügyelősége útján, évek óta azonban nem jutott dülőre ez a fontos ügy még pedig azért, mert a kulturház helyére nézve eddig nincs meg a határozott megállapodás.

Már pedig igazán itt volna az ideje az építkezésnek, főleg azért, mert a muzeum naponkint gyarapodó értékes anyagának már nincs elegendő hely a mostani épületben. A kiváló szakértelemmel és páratlan szorgalommal dolgozó muzeumot a legnagyobb zavarban van az értékes régiségek elhelyezésével és aggodalmát tekintetben mindazoknak osztani kell, akik muzeumi tárgyak értékét ismerik. Nem lehet tehát tovább halogatni a kulturpalota építésének ügyét és végre-valahára meg kell az illetékes tényezőknek állapodni a kulturház helyére nézve.

A kulturpalota elhelyezésére több terv merült fel annak idején. Vannak, akik a kulturházat a város díszes helyén, a központon szeretnék felépíteni, mások a város tulajdonát képező Hatvan-utca 23. számú, kétségkívül szép telket szemelték ki e célra a Lichtschein-féle telek hozzáadásával; mások ismét a Péterfia végén terveztek, ismét mások a Kossuth-utca színház körüli tájékát és nem kevés azoknak száma, akik az Egyház-tér hajlását szemelték ki e célra, végül ujabban olyan tervet is hallottunk, hogy leghelyesebb volna azt a most nemskóra felszabaduló péterfiai katonai épületek helyére tenni, amennyiben a város tulajdonát képező és most a katonai kincstárnak bérbeadott házastelkek a kaszárnyák kitelepítése folytán felszabadulnának.

Valamennyi terv mellett lehet meggyőző érveket és ellenérveket is felsorolni. A kultur-

ház kétségkívül nem lehet eldugott helyen, melékutcán, vagy ott, ahol azon résznek fejlődése csak a jövő reménye. A kulturháznak forgalmas utcán, nyílt, szabad helyen kell felépülnie nemcsak azért, hogy a városunkat látogató idegenek lássák, hanem azért is, mert az abban elhelyezendő muzeumot és az annak termében tartandó művészeti előadásokat látogató közönség nem szívesen fog a központtól nehezebben megközelíthető kulturpalotába eljárfi. Ne hozza fel nekünk senki érvül azt, hogy Szegeden a kulturpalota jó messze van a központtól, mert körülötte fejtelt, ragyogó városrészt van, míg ellenben nálunk, akár a Péterfiának, akár a Hatvan-utcának artitekturai kiképzése nem egyhamar remélhető. A Hatvan-utcai telek egy kulturház építésére nem alkalmas, mert meg a szomszédos telekkel együtt sem lesz kertes előtér nélkül megépíthető. A Péterfia-utca pedig már messzebb van a központtól és amellet a katonai kincstár által bérelt katonai házak és laktanyák telkei oly magas áron lesznek a jövőben értékesíthetőek, hogy itt a kulturpalota telke tulajdossá áldozatot kívánna a városától.

Nézetünk szerint a kulturpalota legjobb helyen lett volna a Kossuth-utcán, akár a város tulajdonát képező Komáromy- és Bészler-féle házak helyén, akár lentebb a Kovács-féle és szomszédos telken, melyeknek hatalmas háttérre van. Ne feleddjük, hogy a Kossuth-utca a város legszebb utcája, azt lehetne mondani: legpompásabb és legegészségesebb, mert telkei kertekben végződnek.

Az nem lehetett volna kifogás, hogy a kulturpalota és a színház egy vonalban lesznek. Különbben is csak idő kérdése egy új színház építése, melyet bizonyára nem szándékozik a város a mostani helyén építeni, már csak azért sem, mert az építés tartama alatt hajlék nélkül maradna Thália temploma. De eltekintve ettől, ha mondjuk az új színház a Csapó-utca és Degenfeld-tér szegletén, a város istállója mellett levő hatalmas telkeken épülne fel, ez esetben a Kossuth-utca bármely helyén emelendő kulturpalota nem volna közvetlen a színház közelében, ami ugyan a legkisebb baj volna, mert hiszen

színház és kulturpalota egymás mellett is szépen festenek.

Egyszóval hely volna elég a kulturpalota elhelyezésére, csak az egységes megállapodás hiányzik a hely megválasztását illetőleg.

Eppen azért igyekezzenek az intéző körök a kulturház helyére nézve egységes megállapodásra jutni és olyan tervet mutatni be a törvényhatósági bizottságnál, amelyet megnyugvással szavazhat meg minden kulturai érzékkel bíró ember. Nem kell ezen kérdésben garaszkodni, de mérhetlen áldozatba sem kell venni a város közönségét.

Aki lapokat olvas, láthatja, hogy más városokban egymásután épülnek a kulturházak, amelynek nagy jelentőségét és kívánását ma már csak elfogott és maradiságban vesztglő vaskalaposság tagadhatja, vagy ellenzheti. Miért késünk tehát éppen mi, akiknek érzékünk van a szép iránt és pénzünk és szabadon választható saját telkeink kinálkoznak az építkezésre? Régen húzódik már ez az ügy és hovatovább halogatása nem válik dicsőségünkre éppen nekünk, akik a kultura városa vagyunk és sebesen haladunk a modern és közhasznu alkotások utján előre és előre.

Az általános forgalmi transactioja.

„Az Általános Forgalmi Bank“ a héten tartott igazgatósági ülésében megállapította a mérleget. Ugyanakkor kimondta, hogy érdekközösségbe lép a „Mercur“ váltóüzleti részvénytársasággal, mely az egész európai pénzpiacra kiterjedő közgazdasági munkát végez. Ezen óriási alap- és tartaléktökével rendelkező pénzintézet, midőn szerves összefüggésbe lép az „Általános Forgalmi“-val, nagy lökést ad városunk pénz- és közgazdasági érdekeinek. Elvégre is két, nem annyira az anyagi haszonra dolgozó, mint inkább a hiteket igénybevevő közönség anyagi boldogulását célzó pénzintézet egyesülése mindenkor jó hatással van, főleg a mai nehéz időben a közgazdasági és pénzügyi viszonyokra, mert egy, aljában erős, tartaléktökével gazdag intézethez mindenkor bizodalommal fordulhat a hitelt kereső közönség.

Az „Általános Forgalmi“ ezen bizalomra eddigi működésével rászolgált, mert nemcsak közgazdasági munkát végzett, hanem *szociális* tevékenységet fejtett ki. Az üzletkörébe felvett vállalkozásainál ezer és ezer embernek adott szellemi és anyagi munkát, a megélhetés biztos kenyerét és a legnehezebb gazdasági viszonyok közepett a megtartotta vállalatainak munkásságát, míg más intézetek az ingadozó közgazdasági viszonyok közepett az üzemükre feleslegesnek látszó terhektől igyekeztek megszabadulni.

Az „Általános Forgalmi“ tehát szociális politikájával talán nem használt anyagi érdekeinek, de

igazgatóságának emberséges gondolkozása, ideális fel-fogása azon megnyugtató érzést kelthetik a nagyközönségben, hogy egy olyan vállalatnak, mely nem a megszorult hitelkeresőket zsákmányolja ki, hanem esze mellett szívre is hallgat, a rideg számok tömkelegében az emberi bajokat, melyek a közgazdasági válságok kísérői — is megérti, igen, az intézetnek kell, hogy *tekintélye, becsülete és fényes közgazdasági jövője legyen.*

Az „Általános Forgalmi“, mint mérlegéből kiténik, részint a mostoha pénzügyviszonyok, részint emberséges, szociális gondolkozása mellett vesztéssel zárta üzleti évét. Ne feledjük azonban, hogy ez a mérleg a súlyos gazdasági viszonyok előzetes mérlegelésével van összeállítva. A vesztéses fedezésére az igazgatóság beható és a részleteket mindenben megvilágosító eszmecserére és tanácskozás után elhatározta, hogy azon javaslatot teszi a közgyűlésnek: hogy az intézet négy millió korona alaptökéjét szállítsa le három millióra, a tartaléktökét pedig egészítse ki 200,000 koronára, minek következtében egy részvény belértéke 320 korona lesz. Tekintettel arra, hogy a mérlegben kimutatott vesztéses csak részben szolgál tényleges leírásokra, jelentékeny része azonban a feszült pénzügyi viszonyok hosszantartatása folytán aggályossá válható künnlevőségek tartalékául szolgál, hozzáértő szem azonnal észreveszi, hogy a *részvények* mai értéke a mérleg szerint való belső értékénél nagyobb és magasabb aggodalomra tehát oka senkinek sem lehet, mert ez a mérleg az *igaz*-at beszéli; nem szemfényvesztő, hanem egyenes, szókímondó valóság, mely okulva a nehéz időkön, a jövő fejlődés érdekében készült. A „Mercur“-ral kötendő pénzügyi transactio az igazgatóság egy olyan messze jövőre kiható okos terve és javaslata, amelyet feltétlenül el kell fogadni a részvényeseknek. A közgazdasági és pénzügyviszonyok javulásával ez az egyéni intézet szellemben gyarapodva, tőkében emelkedve kétségkívül egyik *leghatalmasabb tényezője* lesz városunk közgazdaságának.

Az *Általános Forgalmi* hosszas tanácskozás után ment bele a transactioba és ezzel nem veszélyeztetni sem eddigi szabad kezét, üzleti függetlenségét és szociális, emberbaráti pénzügyi politikáját, mert a „Mercur“ szintén azon magas értékű pénzintézetek közé tartozik, mely hatalmas tőkéjével, mindent mérlegelő pénzügyi politikájával és emberséges eljárásával mindenütt megszerezte a bizalmat és becsület. A részvényesek ezeknél fogva ezen két pénzintézet testvéries viszonyából, barátságos együttműködéséből bizonyára hasznot fognak húzni és a transactiohoz való egyhangu hozzájárulásával egy *hatalmas pénzintézetet fognak fejleszteni.*

(K.)

DEBRECZEN MULGJÁBÓL.

Méliusz Péter debreczeni háza.

Közi: **Koncz Ákos.**

Debreczen első református püspökének házat 1575-ben a város megvevén, erről a következő okiratott állította ki. Az okmány latinul van szerkesztve és magyar fordítása így hangzik:

„Mi Szabó Dávid Debreczen város Fő Birája, esküdt polgári és Tanácsnokai emlékeztükbe ajánljuk jelen levelük rendiben mindazoknak, akiket illet, kijelentvén: miképpen a néhai Tiszteletes Meliusz Péter boldog emlékeztü, debreczeni Szentegyház legéhebb lelki Pásztorának azon kőházát, mely a Szent András apostol templomával átellenben a szegleten, vagyis az ugynevezett Hatvan-utca, éjszakerőli homlokzatán esik, minden tartozékával együtt a néhai Meliusz Péter özvegyétől Erzsébet asszonytól bizonyos és meghatározott értért a lelkipásztorok használatára megvettük, amely ház árának fejében egyházunkat, mely észak felől a Debreczeni Plebánia lak, délről pedig a Néhai Szűcs Mihály házuk szomszédságában esik, amely általunk megvett és a lelkipásztorok hasznárára fordított házak fentebb nevezett néhai Meliusz Péter ut hátrahagyott özvegyének és annak ugyancsak nevezett Meliusz Péterrel nemzett Anna és Dorottya leányának s ezek fiai, fiainak, fítestvéreinek és örököseiknek, valamint ezek utódainak saját felelősségünk mellett birtokukba és használatukba bocsátani elhatároztuk, sőt ugyanazt ennél örökös joggal és visszavonhatlanul adományozzuk s átadjuk, senki ellentmondóul nem jelenthetvén, továbbá fentnevezett Meliusz Péter ur hű szolgálata, ébersége és fáradhatlan azon munkálatától, melyet az isteni szolgálat előmozdításánál tanusított, ezen háládatosságot tehát az ő elhunytával az ő utódaira, jeléül annak fent is megnevezett hátrahagyott özvegyére átruházni és átszarmaztatni nem kételkedtünk az iránt, hogy valameddig a többször nevezett özvegy újabb házasságra nem lépend és ennek leányai férjhez nem menendnek, mindaddig ezen Debreczen városban bárminekü adózások, valamint a város részére teljesítendő szolgálattétel terhe alól mindnyájunk által ennél szabadoknak és menteseknek nyilváníttatnak. Ha pedig Isten akaratjából férjhez mennének, abban az esetben ezen nekik adományozott házuk, s illetőleg annak birtokosa és utódja, bárki légyen is az, minden adózások, taxák s szolgálattételek és egyéb fizetéseknek alá leend vetve. S azt teljesíteni köteles is leend és semmi ürtügy alatt magát az ezen közteher viselősek alul ki nem vonhatja. Ezen

mi Debreczen város hiteles pecsétjével is megerősített levelünknel fogva. Kelt Debreczenben, junius 21-ik napján Urunk ezeröttszázhetvenötödik esztendejében“

A Meliusz Péter özvegyétől ily módon átvett házban ez időtől kezdve mindig egy, később két debreczeni lelkész lakott. Idők folyamán változott a Meliusz Péter háza, a korhoz és szükséghez képest átalakították. Ezen kettős ház legutolsó lakói néhai Kiss Áron püspök és Jánosi Zoltán lelkész voltak.

Nemsokára, hogy kihalt belőle néhai Kiss Áron, a református egyház a ház helyén egy hatalmas, modern bérházat emeltett.

Kétszégkülv kegyeletes eszekeudet volna, ha a református egyház első püspökének Meliusz Péternek emlékeztére táblát tétetne a bérház falába a társadalom támogatásával. Megéremelné ezt a lángelkű Meliusz Péter, aki korának egyik legnagyobb férfija volt és aki jeltelen, nem ismert sirban alussza álmát.

A bor kénezésének története.

A borshordók kénezését a művelt államok bortörvényei az összes ismert hordófertőtlenítő módszerek között ma is, jóformán kivétel nélkül, egyedül engedik meg a borbetegségek megelőzése, a borok kialakulásának elősegítése és a hordóknak tartóssá tétele céljából. Arra, hogy a kénezés különböző módszerei lényegükben már a legrégebbi idők óta ismeretesek és használatosak voltak, régi írásokban számos bizonyítékra találunk. Az első fejelegyzéseket *Plinius*-nak köszönhetjük, aki fölemlíti, hogy a ként *Cato* a Kr. e. 200. év táján alkalmazta a borok kezelésénél. E tény megerősítést talál különben abban a régi krónikában többször olvasható adatban is, hogy a rómaiak már szőlőben ismerték a kén elégetéséből származó gáz fertőtlenítő s növényi színeket fehéritő hatását is. Ugy látszik, hogy a szőlőtermelést és a kénezés gyakorlatát éppen a rómaiak terjesztették el hódításaik közben Európa összes mai bortermelő államaiban. Sajátosság mégis, hogy a kénezést később a középkor későbbi századaiban ritkábban alkalmazták, mint annak előtte, sőt lehet mondani, meg nem engedhető borkezelési módszernek tekintették. A 15. században börtönbüntetéssel is büntették a kénezéssel üzött visszaéléseket, jóllehet, miként az egy 1680-ban megjelent gazdasági és háztartási könyvben olvasható, ugyanakkor a közudatban elismerték, hogy „a kénezés a borok eltartásához lefejtésük előtt szükséges“. Azután lassan mindinkább alkalmazták a kénezést s az államok sem üldözték a vele való

borkezelést. Később *Gay Lussac* idejében már általánosan ismerték, hogy tisztán a kén elégetésével keletkező kéndioxidgáznak köszönhető a kénézésnek mindennemű erjedési folyamatot gátló hatása. Csak a hatás magyarázata nyugodott téves alapon, amennyiben a 19. század elején élt legnevesebb kémikusok is azt vélték, hogy a kéndioxid, illetőleg kénessav az erjedő folyadéktól oxigént von el és így megakadályozza az erjedést. Ugy a klasszikus népek, valamint a középkor szőlőmivelő néprétegei is használták már a közönséges kénszleteken kívül az ugynevezett fűszeres kénnel való kénézést is. Sőt a rómaiaknál, mai nézeteinkkel ellentétben, előnyben részesítették az oly ként, amely különböző aromás növényeket és gyantákat tartalmazott.

Irodalom.

Debreczen régi bűnöző világa, a bűnzők büntetése, kapcsolatban Debreczen város büntetőjogának alkalmazásával 1547-től 1750-ig. Ezen a címen egy könyvet adok ki, melyben bemutatom Debreczen régi büntetőjogának fejlődését, alkalmazását s a város régi bűnöző világot és a bűnök büntetését 1547-től 1750-ig. Régi jegyzőkönyvekből és az ugynevezett „*Nigrum protocolum*” nyomán s adataiból készül ez a munka, mely megvilágítja a kétségbe esztendő gondolkodását, erkölcsét, tévedéseit, lefestvén azt a kort, amelyben a város régi jog alapján ítélkezett lakosai felett. Százados jegyzőkönyvek titkait tárom fel ezen munkámban, eseteket, melyek nemcsak azt bizonyítják, hogy egyetlen kor sem ment a tévedésektől és sokszor megnevezhellen bűnöktől, de azt is látjuk e könyvből, hogy a debreczeni magisztrátus minden időben hűséges őre volt az erkölcsöknek és megnyírt hatalmában állott, igyekezett az embereket megjavítani és ha kellett, szigorú büntetéseket olvasott a bűnözők fejére. A munka nemcsak azokat fogja érdekelni, akik Debreczen város múltjával szívesen foglalkoznak, hanem azokat is, akik az igazságszolgáltatás régi törvényeit óhajítják tudni. A bűnöző világ érdekesebbnél érdekesebb esetei vannak ezen munkában összegyűjtve azon büntetések különböző neveivel, melyeket az akkori korban alkalmaztak a megtorlásra. A munka 7—8 iven jelenik meg. Előfizetési ára 2 korona, mely a könyv átvételekor fizetendő. Az előfizetéseket kérem hozzam küldeni. (Városház, levéltár.) Tisztelettel Debreczen, 1913 március 30. **Konez Ákos** főlevéltáros, lb. tanácsnok.

209,789—1913. IV.

Körözesek.

A Luczató községben 1889. évben született, állandó lakással nem bíró Csincsik Emilia (szülei: Márton és Franyó Mária) cseléd illetőségének

megállapítása vált szükségessé. Fölkérjük az összes hazai közigazgatási hatóságokat, hogy a nevezettet nyomoztatni s föltalálás esetén a saját és szülei származási és illetőségi viszonyaira vonatkozóan tüzetesen kihallgatni, a fölvett jegyzőkönyvet pedig hozzánk megküldeni sziveskedjenek.

Nemleges értesítések mellőzendők.

Budapest, 1913. évi február hó 25-én.

A székesfőváros tanácsa.

230,274—1913. IV. ü. o.

A Szentandrás községben 1875. évben született, állandó lakással nem bíró Varga Róza (szülei: János és Horváth Róza) cseléd megállapítása vált szükségessé. Fölkérjük az összes hazai közigazgatási hatóságokat, hogy a nevezettet nyomoztatni s föltalálás esetén a saját és szülei származási és illetőségi viszonyaira vonatkozóan tüzetesen kihallgatni, a fölvett jegyzőkönyvet pedig hozzánk megküldeni sziveskedjenek.

Nemleges értesítések mellőzendők.

Budapest, 1913. évi február hó 25-én.

A székesfőváros tanácsa.

A. 239,896—1913. IV.

A Nagyszöllös községben 1884. évben született, állandó lakással nem bíró Poch (Pók) Illés kéményseprő (szülei János és Dunkánics Anna) illetőségének megállapítása vált szükségessé. Fölkérjük az összes hazai közigazgatási hatóságokat, hogy nevezettet nyomoztatni s föltalálás esetén a saját és szülei származási és illetőségi viszonyaira vonatkozóan tüzetesen kihallgatni, a fölvett jegyzőkönyvet pedig hozzánk megküldeni sziveskedjenek.

Nemleges értesítések mellőzendők.

Budapest, 1913 március 3-án.

A székesfőváros tanácsa.

HIRROVÁG.

— **Beadvány.** A Debreczeni Társadalomtudományi kör-e város tanácsához beadványt intézett, melyben a munkanélküliség gyors orvoslását sürgeti, óhajtatását a következő pontokban körvonalozza:

1. A munkanélküliség enyhítésére 20,000 korona segélyt szavazzon meg a törvényhatósági közgyűlés.
2. A tervbe vett és már fedezettel bíró köz-munkákat a város kezdesse meg.

3. Irtson fel a közgyűlés a kormányhoz, hogy a Debreczenben tervezett állami építkezéseket mielőbb kezdesse meg.

4. Ugy a városi, mint az állami köz-munkák egyenletesen kezdessenek meg.

5. Állitson fel a város egy szociálpolitikai ügyosztályt, melynek hatáskörébe a munkásügyeken kívül vegye fel a lakás, élelmezés és közegészségügyet.

6. Létesítsen hatósági ipari munkásközvetítő-intézetet.

7. Irjon fel a kormányhoz, hogy a jelenleg érvényben levő betegség és baleset ellen munkásbiztosítás, a munkanélküliség ellen biztosítással egészítsék ki.

*

Mindenesetre dícsértés törekvése mindez a Debreczeni Társadalmi Tudományi Kör-nek, csakis annyit vagyunk bátrak megjegyezni, hogy pld. a debreczeni favágók ma is 8—9—10 koronát kérnek egy öl fei felvágásáért s ha ezt meg nem adjuk nekik, inkább pihennek, de nem dolgoznak. Munka van másutt is, de nem tudjuk a módtalan követeléseket teljesíteni. (Szerk.)

— **Üres állások.** Az illetéknnylvántartói és egy irnoki állást tölt be legközelebb városunk törvényhatósági bizottsága. Nincs okunk kételkedni, hogy közgyűlésünk bölcsesége az állások elnyerésében azokat fogja támogatni, akik már régebben szolgálnak a városnak és buzgó munkásságukkal az előléptést megérdemlik.

— **A városi nyaralók bérlete.** A nagyerdei nyári lakások bérletére f. hónap 26-ikán tartották meg az árjeltest. A nyaralókat mind kibérelték. A bérleti összeg alul maradt a tavalyin. A városi tanács legközelebb fog a bérletekre nézve határozni.

— **Olcsó szén.** A Pécselt megjelenő *Dunántul c.* lapban olvassuk a következő hirt: (*Tűzjelünk városi brikéttel.*) A Dunagőzhajózási Társaság által a város részére gyártott brikét teljesen azonos minőségű a társaság által gyártott többi brikéttel. Ezért a brikéért a város közönsége a bányaeladási szerződéssel kapcsolatban létrejött egység értelmében métermázsánként csak 75 fillért fizet a Társaságnak s így sokkal olcsóbban bocsáthatja azt forgalomba, mint maga a társaság. *Minden métermázsa városi brikét eltűzelse egy-egy koronával gyarapítja a közpénztárt.* A városnak rendelkezésére álló 20,000 métermázsának a polgárság részéről való elhasználása tehát 20,000 korona jövedelmet biztosít a közpénztárnak emellett, hogy a polgárság a saját zsebére is 8000 koronát megtakarít magának azáltal, hogy annnyival olcsóbban kapja a brikéttel annál az összeg-nél, amelyet érte eddig a Dunagőzhajózási Társaságnak fizetett. 10 métermázsa (100 darab) házhoz szállítva 26 korona, szállítás nélkül 20 korona, egy darab (10 kiló) 26 fillér. Megrendelhető mindazoknál a fűszerkereskedőknél (110-nél), akiknek üzlethelyiségében az „*olcsó városi brikét*” felirású tábla kifüggesztve látható, továbbá a városi javadalmi hivatalban, Városháza, I. em., 50. ajtó.

*

Ezeket olvasva, azt kérdezzük, hogy a jövő télen nem tehetné-e meg *Debreczen sz. kir. város világlátási vállalata* azt, hogy olcsón szerezne be nagyobb szeménnyiséget, ezt a város közönségének és tisztviselőinek némi haszon mellett szintén olcsóbban adná?

Debreczen szabad királyi város polgármesterétől.

1169. eln. sz.
1913.

A kir. belügyminiszteri 136,000—1912. sz. a. kelt rendelet alapján közhírré teszem, hogy a Nap, A Polgár, Budapest, Kis Újság, Az Est, Uj Lap, Ejnye he jó, Az Érdekes Újság című politikai napi, illetőleg heti lapoknak 1913. évi június hó 30-ig, továbbá az Uj Debreczen című politikai napi lapnak 1913. évi június hó 2-ig és a Debreczeni Futár című heti lapnak pedig 1913. évi június hó 28-ig Debreczen sz. kir. város területén való elárúsításához engedélyt adtam.

Debreczen, 1913. évi március hó 18-án.

Kovács József,
polgármester.

Hirdetmény.

Az 1913-ik évi földadó-kivetési lajstrom elkészülvén, az 1909. évi XI. t.-c., valamint az 1912. évi LIII. t.-c. végrehajtása tárgyában kiadott 1912. évi 100,000 számú utasítás, 17. §-a értelmében f. évi március hó 29-ik napjától április hó 5-ik napjáig bezárólag a városi adóhivatalban 8 napi közzszemlére lesz kitéve.

Debreczen, 1913. évi március hó 25-én.

A városi adóhivatal.

Hajdu vármegye és Debreczen sz. kir. város főispánja.

162—1913. V szám.

Pályázati hirdetmény.

Debreczen szabad királyi város törvényhatóságánál elhalalozás folytán megüresedett s az alábbi határidő lejártá után tartandó legközelebbi rendes közgyűlésen választás útján betöltendő irnoki állásra pályázatot hirdetek.

Ez az állás évi 1400 korona fizetés, 640 korona lakbér és 400 korona városi pótlékból álló javadalmazással van egybekötve. Felhivom mindazokat, kik ezt az állást elnyerni óhajtják, s az 1883. évi I. t.-cz. 19. §-ában körülírt minősítést kimutatni képesek, hogy okmányaikkal felszerelt pályázati kérvényüket hozzám mint a kijelölő választmány elnökéhez folyó évi április hó 1. napjának délelőtti 12 óráig annnyival is inkább nyujtsák be, mert a későbbben érkező pályázati kérvények figyelembe vétetni nem fognak.

Debreczen, 1913 március hó 13.

Domahidy Elemér s. k.,
főispán.

Debreczen szabad királyi város

világítási vállalata

városi üzlet Piac-utca 81. sz. alatt.

Elvállalja: légszesz és villamos vezetékek és felszerelések berendezését világítási és ipari célokra. Gázkályhákknál és főzőknél az elhasznált légszesz legfeljebb egyharmadrész áru, mint a tüzelés költsége. Szép és olcsó lámpák, csillárok és hozzávaló felszerelések kaphatók. Szállít mindenféle dinamó gépeket és villamos motóro- **pirszén (koks)** házhoz szálkat. — Elsőrendű **pirszén (koks)** litva olcsóbban

mint bárhol **porosz kőszén** megrendelhető a légszesz és tiszta : **porosz kőszén** szeszyárban vagy a városi üzletben. Valamint épületek és favazak megvédésére való

fekete kőszén kátrány tetszés szerinti mennyiségben. — Mindennemű

felvilágosítással szívesen szolgál az igazgató:

Debreczeni Jenő **gépészmérnök.**

Gyári telefon: 74.

Városi üzlet telefon: 90.